

Publicerad 2012-08-25 23:52 av harriet

Skrevs på slutet av en lektion i samhällskunskap i april 2012 till lärarens förtret.

Jag tror att det kallas skuld.

Drivor av snö, is och svek
och jag vet att du såg mig.
Genom nätter av lycka
och vilsna skratt kastas nu
istappar som inte smälter i solen.

Att jag blev träffad av en
det märkte jag knappt.
Kastade bara lika hårt tillbaka.
Och smärtan i dina ögon
var något jag inte ville se
så jag blev den som sparkade
fast du redan låg ner.

Svartmålade ögon.
Randiga kinder.
Tom blick.
Tårar i 100% ylle...

För då och då gör sig kylan påmind
och det ända jag vill då är att säga
förlåt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren harriet med Poeter.se id #19159 innehar upphovsrätten